

ΧΡΥΣΙΔΡΕΙΑ

Τεύχος 9/2026 (Έτος 7^ο)

Μήνυμα Προέδρου

Αγαπητές μου - αγαπητοί μου,

Ο Μάιος αποτελεί για τον κλάδο μας έναν μήνα με ιδιαίτερο συμβολισμό, καθώς είναι αφιερωμένος στον θεσμό του Μήνα Γιαννιώτικης Αργυροτεχνίας. Έναν θεσμό που αναδεικνύει την ιστορική τέχνη των Ιωαννίνων και τη διαχρονική της συμβολή στη φυσιογνωμία και την εξέλιξη της ελληνικής αργυροχρυσοχοΐας.

Την ίδια στιγμή, ο μήνας αυτός αποτελεί και σημείο αναφοράς για την ελληνική κοσμηματοποιία συνολικά, καθώς τιμώνται οι προστάτες του κλάδου μας, οι Άγιοι Κωνσταντίνος και Ελένη. Μια γιορτή που υπενθυμίζει τη βαθιά και αδιάρρηκτη σχέση της τέχνης μας με την παράδοση, την πίστη και την πολιτιστική ταυτότητα που τη διατρέχει διαχρονικά.

Η ελληνική κοσμηματοποιία παραμένει μια ζωντανή, απαιτητική και ταυτόχρονα εξελισσόμενη τέχνη. Ένας κλάδος που δεν αρκείται στη διατήρηση της παράδοσης, αλλά καλείται καθημερινά να την επαναπροσδιορίζει μέσα σε ένα περιβάλλον που μεταβάλλεται διαρκώς.

Σε αυτό το πλαίσιο, η σύνδεση της παράδοσης με το σήμερα και το αύριο δεν αποτελεί απλώς στρατηγική επιλογή, αλλά αναγκαία συνθήκη για τη βιωσιμότητα και την εξέλιξη του κλάδου. Ενισχύεται μέσα από στοχευμένες πρωτοβουλίες, μέσα από τη συνεργασία με εκπαιδευτικούς και πολιτιστικούς φορείς, καθώς και μέσα από τη διαρκή ενίσχυση της εξωστρέφειας σε εθνικό και διεθνές επίπεδο.

Την ίδια στιγμή, η περίοδος αυτή σηματοδοτεί και την έναρξη της θερινής περιόδου, με τον κλάδο να προσβλέπει -ιδίως στις περιοχές έντονης τουριστικής δραστηριότητας- σε μια αυξημένη κινητικότητα που μπορεί να συμβάλει ουσιαστικά στην ενίσχυση της αγοράς και της εμπορικής δραστηριότητας.

Με αυτές τις σκέψεις, ο Μάιος μάς καλεί να σταθούμε με σεβασμό στην παράδοση, αλλά και με καθαρή ματιά στο μέλλον.

Πέτρος Καλπακίδης
Πρόεδρος ΠΟΒΑΚΩ

Η 21^η Μαΐου, ημέρα εορτής των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, αποτελεί σημείο αναφοράς για την ελληνική κοσμηματοποιία, καθώς έχει καθιερωθεί ως η επίσημη γιορτή του κλάδου. Η σύνδεση των Αγίων με τον κλάδο πηγάζει από τη μακραίωνη παράδοση και τον ιδιαίτερο συμβολισμό που απέκτησαν μέσα στη λαϊκή και θρησκευτική συνείδηση.

Κατά τους βυζαντινούς χρόνους, οι αργυροχρυσοχοοί δημιουργούσαν κοσμήματα, φυλαχτά, νομίσματα και εκκλησιαστικά αντικείμενα από πολύτιμα μέταλλα, αντλώντας έμπνευση από τη χριστιανική παράδοση. Μέσα από αυτές τις δημιουργίες, η τέχνη συνδέθηκε άμεσα με την πίστη, αποκτώντας όχι μόνο καλλιτεχνική αλλά και πνευματική αξία.

Το Κωνσταντινάτο, το βυζαντινό χρυσό νόμισμα που φέρει τις μορφές των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, αποτελεί εδώ και αιώνες σύμβολο ευλογίας και δύναμης και χρησιμοποιείται ως φυλαχτό. Η λαϊκή πίστη και παράδοση το συνέδεσε με την καλή τύχη και την προστασία, γεγονός που οδήγησε στην αναπαραγωγή του από τους τεχνίτες, ιδίως σε κοινωνικές και θρησκευτικές τελετές, όπως οι βαπτίσεις.

Η παράδοση αυτή διατηρείται έως σήμερα, με το Κωνσταντινάτο να παραμένει ένα αγαπημένο και διαχρονικό σύμβολο, παρόν τόσο σε σημαντικές στιγμές της ζωής όσο και στη σύγχρονη αργυροχρυσοχοΐα, διατηρώντας ζωντανή τη σύνδεση ανάμεσα στην ιστορία, την τέχνη, την πνευματικότητα και την ελληνική πολιτιστική ταυτότητα.

Η 21^η Μαΐου δεν είναι μόνο ημέρα θρησκευτικού εορτασμού. Είναι και μια ημέρα αφιερωμένη στους ανθρώπους του κλάδου της κοσμηματοποιίας - από τα εργαστήρια και την παραγωγή έως το εμπόριο, την επισκευή και την υποστήριξη του κοσμήματος και του ρολογιού. Για όσους συνεχίζουν να δημιουργούν με γνώση, μεράκι και σεβασμό στην τέχνη τους, κρατώντας ζωντανή μια παράδοση που περνά από γενιά σε γενιά. Για όσους αντλούν έμπνευση από τη δύναμη της πίστης και της συνέχειας.

Ενόψει της εορτής των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, η ΠΟΒΑΚΩ παρουσιάζει ένα αφιερωματικό βίντεο για την ελληνική κοσμηματοποιία, για την τέχνη που συνεχίζει, για τους ανθρώπους που τη στηρίζουν, για όσα αποκτούν αξία με τον χρόνο.

Δείτε το βίντεο εδώ: https://youtu.be/l2qegBzHZRo?si=RvAIRI_pidDCv3rQ

**Μήνυμα του Προέδρου της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας
Βιοτεχνών Αργυροχρυσοχόων Κοσμηματοπωλών Ωρολογοπωλών,
κ. Πέτρου Καλπακίδη, προς τους Έλληνες Κοσμηματοποιούς και Ωρολογοποιούς,
για την Εορτή της Αργυροχρυσοχοΐας**

Υπάρχουν επαγγέλματα που ακολουθούν την εποχή.
Και υπάρχουν τέχνες που κουβαλούν τον χρόνο μέσα τους.

Η ελληνική κοσμηματοποιία ανήκει σε αυτές τις τέχνες που δεν μετριούνται μόνο στο σήμερα, αλλά στη διαδρομή τους.

Κάθε κόσμημα που γεννιέται σε ένα ελληνικό εργαστήριο δεν είναι απλώς ένα αντικείμενο. Είναι ώρες δουλειάς, γνώσης και έμπνευσης. Είναι η συνέχεια μιας τέχνης που μεταδίδεται από γενιά σε γενιά, κρατώντας ζωντανή την ανάγκη του ανθρώπου να δημιουργεί με τα χέρια και το πνεύμα του.

Μέσα στο εργαστήριο δεν παράγεται απλώς ύλη. Παράγεται συνέχεια. Παράγεται τεχνική, ακρίβεια, υπομονή και ταυτότητα. Αυτή είναι η πραγματική δύναμη της τέχνης μας.

Στις 21 Μαΐου, τιμώντας τους προστάτες του κλάδου μας, τους Αγίους Κωνσταντίνο και Ελένη, τιμούμε μια διαδρομή αιώνων. Μια τέχνη που κατάφερε να επιβιώσει, να εξελιχθεί και να συνεχίσει να εκφράζει την ελληνική δημιουργική ψυχή, μαζί με όλους εκείνους που κράτησαν αυτή την τέχνη όρθια, τις οικογενειακές επιχειρήσεις που άντεξαν στον χρόνο, και τους νέους ανθρώπους που επιλέγουν ακόμη να μάθουν μια απαιτητική, αλλά βαθιά δημιουργική τέχνη.

Σε μια εποχή ταχύτητας η ελληνική κοσμηματοποιία εξακολουθεί να υπερασπίζεται το αυθεντικό. Δίνει αξία στο χειροποίητο, στη λεπτομέρεια και στη δημιουργία με ταυτότητα. Και αυτό δεν είναι μόνο ζήτημα επαγγελματικό, αλλά βαθιά πολιτιστικό.

Και αυτό αφορά ολόκληρο τον κλάδο μας. Γιατί η κοσμηματοποιία δεν είναι μόνο ένας κλάδος παραγωγής. Είναι μια ενιαία αλυσίδα, που ξεκινά από το εργαστήριο και ολοκληρώνεται στον άνθρωπο. Από τον δημιουργό, μέχρι τον επαγγελματία του ρολογιού και τον κοσμηματοπώλη, υπάρχει συνέχεια ενός ίδιου οικοσυστήματος, όπου η τέχνη αποκτά υπόσταση, η ποιότητα εγγυάται εμπιστοσύνη και η εμπιστοσύνη δίνει νόημα στην ίδια τη δημιουργία.

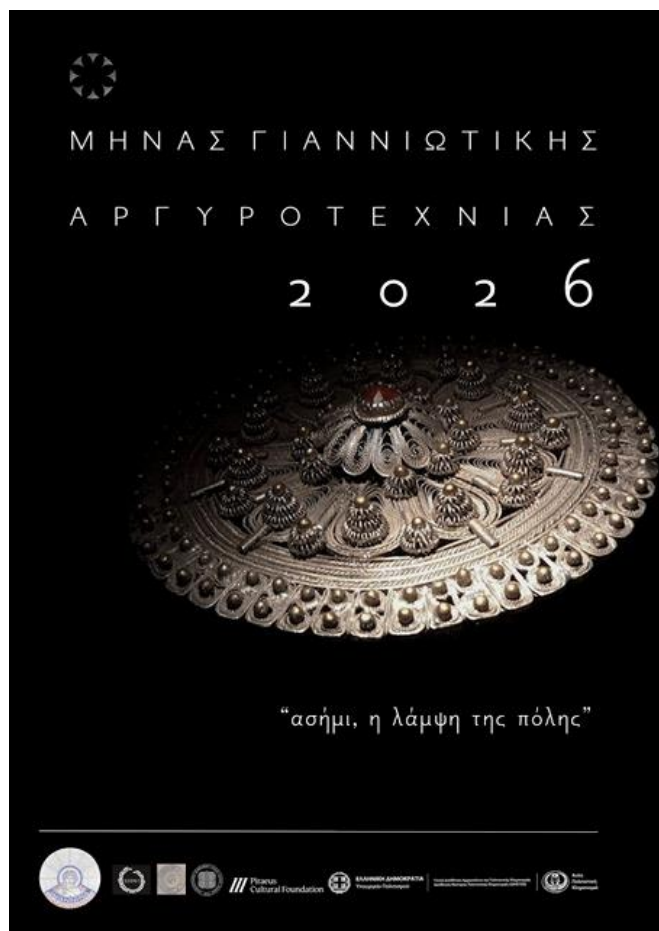
Και αυτή η συνέχεια είναι που δίνει στον κλάδο μας τη δύναμή του.

Η αργυροχρυσοχοΐα ανήκει στην πολιτιστική ταυτότητα της χώρας μας. Είναι μέρος της ιστορίας μας, αλλά μπορεί και πρέπει να είναι και μέρος του μέλλοντός μας.

Με σεβασμό στους ανθρώπους του κλάδου μας και πίστη στις δυνατότητες της ελληνικής δημιουργίας, εύχομαι από καρδιάς η φετινή εορτή να αποτελέσει αφορμή ενότητας, αισιοδοξίας και νέας δημιουργικής πορείας.

Χρόνια πολλά στην ελληνική κοσμηματοποιία.
Χρόνια πολλά σε όλες και όλους.

Μάιος - Μήνας Γιαννιώτικης Αργυροτεχνίας

Ο θεσμός του «Μήνα Γιαννιώτικης Αργυροτεχνίας», που έχει καθιερωθεί τα τελευταία χρόνια από τον Δήμο Ιωαννιτών σε συνέχεια της εγγραφής της γιαννιώτικης αργυροτεχνίας στο Εθνικό Ευρετήριο Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς της Ελλάδας, διανύει φέτος την τρίτη του χρονιά και εξελίσσεται σταθερά σε σημείο αναφοράς για τη διατήρηση, τη μετάδοση και τη σύγχρονη εξέλιξη της ιστορικής τέχνης της αργυροτεχνίας των Ιωαννίνων.

Ο θεσμός υλοποιείται μέσα από ένα ευρύ δίκτυο συνεργασιών, που περιλαμβάνει το Κέντρο Παραδοσιακής Βιοτεχνίας Ιωαννίνων (ΚΕ.ΠΑ.ΒΙ.), το Πολιτιστικό Ίδρυμα Ομίλου Πειραιώς με το Μουσείο Αργυροτεχνίας, το Σωματείο Ασημουργών Ιωαννίνων «Η Γιαννιώτικη Τέχνη» και τη Διεύθυνση Νεότερης Πολιτιστικής Κληρονομιάς (ΔΙΝΕΠΟΚ) του Υπουργείου Πολιτισμού, ενώ από φέτος ενισχύεται ουσιαστικά με τη συμμετοχή του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και του Τμήματος Εικαστικών Τεχνών και Επιστημών της Τέχνης της Σχολής Καλών Τεχνών.

Στο πλαίσιο αυτό, αναπτύσσεται κάθε χρόνο ένα οργανωμένο δίκτυο δράσεων, με στόχο την ενίσχυση της τεχνογνωσίας, τη σύνδεση με τη νέα γενιά και την επανατοποθέτηση της αργυροτεχνίας στο σύγχρονο πολιτιστικό και παραγωγικό περιβάλλον. Οι δράσεις που υλοποιούνται τον Μάιο στα Ιωάννινα -εκθέσεις, ανοιχτά εργαστήρια, εκπαιδευτικά προγράμματα, παρουσιάσεις και προβολές- δεν αποτελούν μεμονωμένες εκδηλώσεις, αλλά μέρος μιας συνολικής στρατηγικής για τη διατήρηση και την εξέλιξη της γιαννιώτικης αργυροτεχνίας ως ζωντανής τέχνης και παραγωγικού κλάδου.

Ως ΠΟΒΑΚΩ, συμμετέχουμε ενεργά και στηρίζουμε σταθερά τις πρωτοβουλίες αυτές, ενισχύοντας συνεργασίες που συνδέουν την παράδοση με τη σύγχρονη δημιουργία, την εκπαίδευση με την παραγωγή και την τοπική ταυτότητα με την εξωστρέφεια του κλάδου.

Η περίοδος του Μαΐου αποκτά ακόμη μεγαλύτερη σημασία, καθώς συνδέεται και με τον εορτασμό των προσπατών του κλάδου, των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, αναδεικνύοντας τη διαχρονική σχέση της αργυροτεχνίας με την ιστορία, την πίστη και την πολιτιστική συνέχεια του τόπου μας.

Η εναρκτήρια πανηγυρική εκδήλωση του Μήνα Γιαννιώτικης Αργυροτεχνίας

Με ιδιαίτερα μεγάλη συμμετοχή πραγματοποιήθηκε στις 6 Μαΐου 2026 η εναρκτήρια πανηγυρική εκδήλωση για τον Μήνα Γιαννιώτικης Αργυροτεχνίας, στον Πολιτιστικό Πολυχώρο «Δημήτρης Χατζής» στα Ιωάννινα, επιβεβαιώνοντας την εδραίωση του θεσμού ως σημαντικού πολιτιστικού γεγονότος για την πόλη και τον κλάδο.

Η εκδήλωση συγκέντρωσε εκπροσώπους θεσμών, φορέων, επαγγελματιών του κλάδου και πλήθος πολιτών, αναδεικνύοντας το αυξανόμενο ενδιαφέρον γύρω από την τέχνη της αργυροτεχνίας και τη βαθιά της σύνδεση με την πολιτιστική ταυτότητα των Ιωαννίνων.

Κατόπιν πρόσκλησης που δέχθηκε η Ομοσπονδία για την εναρκτήρια πανηγυρική εκδήλωση, συμμετείχε εκ μέρους της ΠΟΒΑΚΩ, κλιμάκιο της Διοίκησης αποτελούμενο από τον Πρόεδρο κ. Πέτρο Καλπακίδη, τον Γενικό Γραμματέα κ. Τριαντάφυλλο Παπαθανασίου, τον Αναπληρωτή Ταμία κ. Ιωάννη Συρμακέση και το Μέλος κ. Γεώργιο Σπυρομήλιο, ενώ στην εκδήλωση παρευρέθηκε επίσης η Πρόεδρος της ΣΧΑΘ κα Ελένη Τεζαψίδου.

Παρόντες ήταν, επίσης, εκπρόσωποι των συνεργαζόμενων φορέων, μεταξύ των οποίων και ο Πρόεδρος του Σωματείου Ασημουργών Ιωαννίνων «Η Γιαννιώτικη Τέχνη», κ. Κωνσταντίνος Ζερβός.

Αντιπρόεδρος Εξωστρέφειας & Διά Βίου Μάθησης Παν/μίου Ιωαννίνων, Καθηγητής κ. Ξενοφώντας Μπήτσικας, Κοσμήτορας Σχολής Καλών Τεχνών Παν/μίου Ιωαννίνων, κ. Ευάγγελος Γκόκας, Πρόεδρος ΠΟΒΑΚΩ, κ. Πέτρος Καλπακίδης, Καθηγητής σχεδιασμού κοσμήματος Σχολής Καλών Τεχνών Παν/μίου Ιωαννίνων, κ. Δήμος Παπαδόπουλος

Αναπληρωτής Ταμίας ΠΟΒΑΚΩ, κ. Ιωάννης Συρμακέσης, Πρόεδρος ΠΟΒΑΚΩ, κ. Πέτρος Καλπακίδης & Πρόεδρος Επιμελητηρίου Ιωαννίνων, κ. Σπυρίδων Μπέκας

Στον χαιρετισμό του, ο Πρόεδρος της ΠΟΒΑΚΩ υπογράμμισε ότι ο θεσμός έχει πλέον εξελιχθεί σε σημείο αναφοράς για τον κλάδο, καθώς συνδέει ουσιαστικά την παράδοση με τη σύγχρονη δημιουργία, την εκπαίδευση με την παραγωγή και την τοπική ταυτότητα με την εξωστρέφεια και την επαγγελματική προοπτική.

Κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης παρουσιάστηκε για πρώτη φορά το νέο λογότυπο του Μήνα Γιαννιώτικης Αργυροτεχνίας, αποτέλεσμα συνεργασίας με τη Σχολή Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Η νέα οπτική ταυτότητα φιλοδοξεί να λειτουργήσει ως σύγχρονο πολιτιστικό brand, αποτυπώνοντας τις αξίες της γιαννιώτικης αργυροτεχνίας, την υψηλή αισθητική των δημιουργημάτων της και τη διαχρονική της συνέχεια από την παράδοση στο παρόν και το μέλλον.

Το λογότυπο αντλεί έμπνευση από τα μοτίβα και τη μορφολογία της φιλιγκράν τεχνικής, αποδίδοντάς τα μέσα από μια πιο σύγχρονη, λιτή και καθαρή σχεδιαστική προσέγγιση, διατηρώντας παράλληλα τον ρυθμό, τη συμμετρία και τη ροή που χαρακτηρίζουν τη γιαννιώτικη αργυροτεχνία.

Στο πλαίσιο της εκδήλωσης πραγματοποιήθηκε επίσης βράβευση αργυροτεχνιτών για την πολύχρονη προσφορά τους στην τέχνη της αργυροτεχνίας και τη συμβολή τους στη διατήρηση και συνέχιση της σπουδαίας αυτής παράδοσης, ενώ η βραδιά ολοκληρώθηκε με την προβολή του ντοκιμαντέρ του Σίλα Μιχάλακα «Γιαννιώτικη Αργυροτεχνία. Στην πόλη των ασημουργών», το οποίο απέσπασε το θερμό χειροκρότημα του κοινού.

Ο Μήνας Γιαννιώτικης Αργυροτεχνίας συνεχίζεται καθ' όλη τη διάρκεια του Μαΐου με ένα ευρύ και πολυεπίπεδο πρόγραμμα δράσεων, που περιλαμβάνει εκθέσεις, μουσειακές παρουσιάσεις, εκθέσεις φωτογραφίας, ανοιχτά εργαστήρια και εκπαιδευτικά προγράμματα, επιβεβαιώνοντας ότι τα Ιωάννινα παραμένουν η πόλη των ασημουργών και ένας ζωντανός πυρήνας δημιουργίας με βαθιές ρίζες και σύγχρονη προοπτική.

Στιγμιότυπο με τους συντελεστές του Μήνα Γιαννιώτικης Αργυροτεχνίας

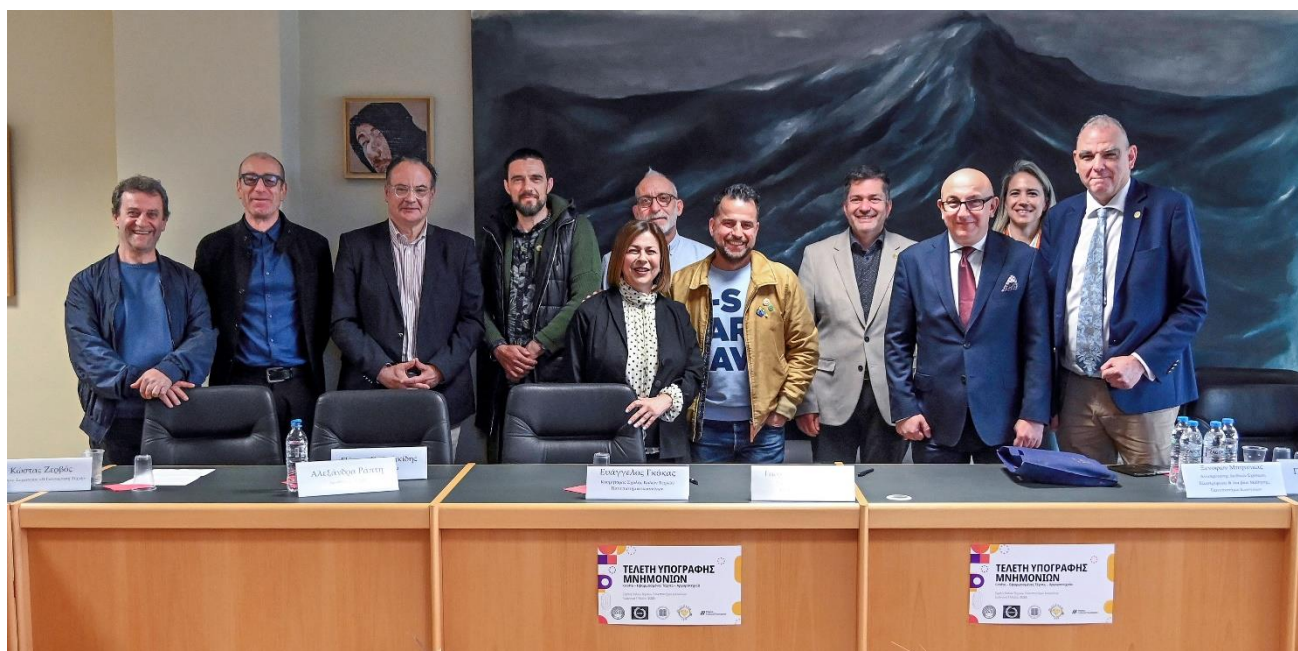
Η ΠΟΒΑΚΩ υπέγραψε Μνημόνιο Συνεργασίας με τη Σχολή Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

Η Πανελλήνια Ομοσπονδία Βιοτεχνών Αργυροχρυσόχων Κοσμηματοπωλών Ωρολογοπωλών (ΠΟΒΑΚΩ) προχώρησε σε ένα ιδιαίτερα σημαντικό βήμα για το μέλλον της ελληνικής αργυροτεχνίας και κοσμηματοποιίας, υπογράφοντας Μνημόνιο Συνεργασίας με τη Σχολή Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, στο πλαίσιο της πρωτοβουλίας «Crafts - Εφαρμοσμένες Τέχνες - Αργυροτεχνία».

Η τελετή πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 7 Μαΐου 2026 στα Ιωάννινα, κατά τη διάρκεια του «Μήνα Γιαννιώτικης Αργυροτεχνίας», ενός θεσμού που έχει πλέον καθιερωθεί ως σημαντικό σημείο αναφοράς για την ανάδειξη και προβολή της ιστορικής τέχνης της γιαννιώτικης αργυροτεχνίας και της συμβολής της στην πολιτιστική και δημιουργική ταυτότητα της χώρας.

Η γιαννιώτικη αργυροτεχνία, με ιστορία αιώνων, αποτελεί ζωντανό στοιχείο της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, ενώ η εγγραφή της στο Εθνικό Ευρετήριο Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς της Ελλάδας επιβεβαιώνει τη διαχρονική αξία και τη σημασία της διατήρησης και μετάδοσής της στις επόμενες γενιές.

Για την υπογραφή του Μνημονίου Συνεργασίας, εκ μέρους της ΠΟΒΑΚΩ παρέστη κλιμάκιο της Διοίκησης, αποτελούμενο από τον Πρόεδρο, κ. Πέτρο Καλπακίδη, τον Γενικό Γραμματέα και Τομεάρχη Κοινωνικών Υποθέσεων, κ. Τριαντάφυλλο Παπαθανασίου, τον Αναπληρωτή Ταμία και Τομεάρχη Πολιτισμού, κ. Ιωάννη Συρμακέση και το Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου και Τομεάρχη Εκπαίδευσης, κ. Γεώργιο Σπυρομήλιο, επιβεβαιώνοντας τον θεσμικό και συλλογικό χαρακτήρα της εκπροσώπησης της Ομοσπονδίας.

Το Μνημόνιο υπέγραψαν, εκ μέρους της ΠΟΒΑΚΩ, ο Πρόεδρος κ. Πέτρος Καλπακίδης και ο Γενικός Γραμματέας κ. Τριαντάφυλλος Παπαθανασίου, ενώ εκ μέρους της Σχολής Καλών Τεχνών ο Κοσμήτορας Καθηγητής κ. Ευάγγελος Γκόκας.

Στο πλαίσιο της πρωτοβουλίας «Crafts - Εφαρμοσμένες Τέχνες - Αργυροτεχνία» συμμετέχουν επίσης το ΚΕΠΑΒΙ, το Σωματείο Ασημουργών Ιωαννίνων «Η Γιαννιώτικη Τέχνη» και το Πολιτιστικό Ίδρυμα Ομίλου Πειραιώς, αναδεικνύοντας τη σημασία της συνέργειας μεταξύ εκπαιδευτικών, πολιτιστικών και επαγγελματικών φορέων για τη διατήρηση και τη σύγχρονη εξέλιξη της αργυροτεχνίας.

Παρόντες στην τελετή ήταν επίσης εκπρόσωποι των συνεργαζόμενων φορέων, μεταξύ των οποίων και ο Πρόεδρος του Σωματείου Ασημουργών Ιωαννίνων «Η Γιαννιώτικη Τέχνη», κ. Κωνσταντίνος Ζερβός, υπογραμμίζοντας τη διαχρονική συμβολή των Γιαννιωτών ασημουργών στη διατήρηση και εξέλιξη της αργυροτεχνίας.

Κατά την ομιλία του, ο Πρόεδρος της ΠΟΒΑΚΩ, κ. Πέτρος Καλπακίδης, χαρακτήρισε τη συμφωνία «αφετηρία μιας ουσιαστικής και αναγκαίας σύμπραξης ανάμεσα στην ακαδημαϊκή γνώση και τη ζωντανή καλλιτεχνική δημιουργία». Τόνισε ότι η ένταξη της αργυροτεχνίας στο πανεπιστημιακό περιβάλλον αποτελεί αποτέλεσμα διαλόγου και πρωτοβουλιών ανθρώπων της τέχνης και του κλάδου, που συνέβαλαν ώστε μια παραδοσιακή δημιουργική δραστηριότητα να αποκτήσει θέση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Όπως επεσήμανε, το Μνημόνιο Συνεργασίας δημιουργεί ένα σταθερό πλαίσιο ανάπτυξης κοινών δράσεων εκπαίδευσης, κατάρτισης και επιμόρφωσης, με στόχο τη σύνδεση της θεωρητικής γνώσης με τη βιωματική εμπειρία των τεχνιτών και τη μεταφορά πολύτιμης τεχνογνωσίας στις νεότερες γενιές δημιουργών.

Αναφερόμενος στις προκλήσεις του κλάδου της αργυροχρυσοχοΐας και του ωρολογίου, ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας σημείωσε την ανάγκη προσαρμογής στις σύγχρονες συνθήκες της αγοράς και ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας των ελληνικών επιχειρήσεων, μέσα από πολιτικές που στηρίζουν την ελληνική δημιουργική παραγωγή και αναδεικνύουν το κόσμημα ως προϊόν υψηλής προστιθέμενης αξίας και ισχυρής πολιτιστικής ταυτότητας.

Στο πλαίσιο αυτό, έκανε ειδική μνεία στην κατάργηση του ειδικού φόρου πολυτελείας, ως μιας ουσιαστικής παρέμβασης που θα ενισχύσει την ελληνική παραγωγή, θα στηρίξει τις επιχειρήσεις του κλάδου και θα συμβάλει στην περαιτέρω ανάπτυξη και εξωστρέφεια του ελληνικού κοσμήματος, ενώ παράλληλα υπογράμμισε τη σημασία αξιοποίησης τουριστικών διαύλων για την προώθησή του στους επισκέπτες της χώρας.

Η υπογραφή του Μνημονίου Συνεργασίας σηματοδοτεί την έναρξη μιας μακροπρόθεσμης συνεργασίας και δημιουργικής συνεργασίας με κοινό όραμα τη διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς, την προώθηση της ελληνικής χειροποίητης δημιουργίας και τη διαμόρφωση νέων δυνατοτήτων για το μέλλον του κοσμήματος στη χώρα μας.

Η ΠΟΒΑΚΩ συνεχίζει σταθερά να ενισχύει τη συνέχεια, την εξέλιξη και τη σύγχρονη προοπτική της ελληνικής κοσμηματοποιίας, επενδύοντας στην εκπαίδευση και τη νέα γενιά επαγγελματιών και καλλιτεχνών του κλάδου.

Ακολουθεί το κείμενο του Μνημονίου Συνεργασίας:

ΜΝΗΜΟΝΙΟ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ
της Σχολής Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων
και της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Βιοτεχνών Αργυροχρυσοχόων
Κοσμηματοπωλών Ωρολογοπωλών (ΠΟΒΑΚΩ)

Προοίμιο

Η Σχολή Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων με έδρα την Πανεπιστημιούπολη Ιωαννίνων, 45500 Ιωάννινα, όπως εκπροσωπείται νόμιμα από τον Κοσμήτορα της Σχολής Καθηγητή κ. Ευάγγελο Γκόκα και η Πανελλήνια Ομοσπονδία Βιοτεχνών Αργυροχρυσοχόων Κοσμηματοπωλών Ωρολογοπωλών (ΠΟΒΑΚΩ) με έδρα την Αθήνα, επί της οδού Λέκκα 20, όπως εκπροσωπείται νόμιμα από τον Πρόεδρο αυτής, κ. Πέτρο Καλπακίδη και τον Γενικό Γραμματέα, κ. Τριαντάφυλλο Παπαθανασίου, τα οποία καλούνται εφεξής «τα συμβαλλόμενα μέρη», στο πλαίσιο εδραίωσης και εμβάθυνσης της μεταξύ τους συνεργασίας, συμφώνησαν και συναποδέχονται τα ακόλουθα:

Άρθρο 1
Πλαίσιο της Συνεργασίας

Η συνεργασία των συμβαλλομένων μερών εντάσσεται στο πλαίσιο:

1. Προαγωγής του επιστημονικού, του ερευνητικού, του πολιτιστικού και του κοινωνικού έργου των συμβαλλόμενων φορέων
2. Ανάπτυξης ευρύτερων δραστηριοτήτων εκπαίδευσης, κατάρτισης και επιμόρφωσης

Άρθρο 2
Στόχοι και Αντικείμενο της Συνεργασίας

Τα συμβαλλόμενα μέρη αποδέχονται να αναλάβουν κάθε απαραίτητη πρωτοβουλία και δράση για την επίτευξη των ακόλουθων, ενδεικτικών και όχι περιοριστικών, στόχων:

1. Συνδιοργάνωση εκπαιδευτικών προγραμμάτων, ανοιχτών εργαστηρίων και ημερίδων
2. Συνδιοργάνωση και φιλοξενία περιοδικών εκθέσεων με συναφή θεματολογία

3. Εικαστικά εργαστήρια σε θέματα κοινού ενδιαφέροντος
4. Θέσεις πρακτικής άσκησης για φοιτητές και φοιτήτριες της Σχολής Καλών Τεχνών
5. Υποβολή προτάσεων χρηματοδότησης και υλοποίηση κοινών ερευνητικών έργων
6. Ανταλλαγή γενικών πληροφοριών και εμπειριών όσον αφορά τον κλάδο της κοσμηματοποιίας
7. Διοχέτευση πρακτικών πληροφοριών και χρήσιμων συμβουλών προς τα μέλη των δύο μερών

Αρθρο 3 **Υλοποίηση**

1. Οι ειδικοί, επιμέρους στόχοι και δράσεις που εμπίπτουν στο αντικείμενο του παρόντος Μνημονίου αποφασίζονται, περιγράφονται και εξειδικεύονται από τα συμβαλλόμενα μέρη σε Ειδικό Πρωτόκολλο Συνεργασίας.
2. Καμία οικονομική υποχρέωση ή επιβάρυνση δεν δημιουργεί το παρόν Μνημόνιο.

Αρθρο 4 **Εκπρόσωποι και Επίλυση Διαφορών**

1. Τα μέρη ορίζουν εκπροσώπους, με σκοπό τη μεταξύ τους επικοινωνία, τη συνεργασία και ανταλλαγή απόψεων στο πλαίσιο του παρόντος, την εποπτεία της εκτέλεσης των όρων του παρόντος και την από κοινού σύνταξη εισηγήσεων προς τα αρμόδια όργανα των μερών για την έγκριση των έργων, προγραμμάτων και δράσεων.
2. Στην περίπτωση που ανακύψουν διαφορές κατά τη διάρκεια της παρούσας, εφόσον αφορούν στην ερμηνεία και την εκπλήρωση του παρόντος, η επίλυσή τους θα γίνεται μέσω συζητήσεων και διαβουλεύσεων αρχικώς μέσω των εκπροσώπων των φορέων και στη συνέχεια, αν δεν καταλήγουν σε συμφωνία ως προς την επίλυση της διαφοράς, μέσω επικοινωνίας των αρμόδιων οργάνων του κάθε μέρους και των νομικών συμβούλων που αυτά μπορεί να ορίσουν.
3. Αν δεν υπάρξει κοινώς αποδεκτή λύση και τα μέρη εξακολουθούν να διαφωνούν, το κάθε μέρος μπορεί να καταγγείλει το παρόν μνημόνιο, αζημίως και για τα δύο μέρη, ακόμη και αν το μέρος που θα προβεί στην καταγγελία βαρύνεται με υπαιτιότητα για την πρόκληση ή και τη μη επίλυση της διαφωνίας.

Αρθρο 5 **Έναρξη Ισχύος - Διάρκεια - Τροποποιήσεις**

1. Το Μνημόνιο θα τεθεί σε ισχύ την ημέρα παραλαβής της τελευταίας γραπτής ανακοίνωσης, με την οποία τα συμβαλλόμενα μέρη θα ενημερώσουν το ένα το άλλο, ότι έχουν οριστικοποιήσει στις αντίστοιχες εσωτερικές διαδικασίες, οι οποίες απαιτούνται για τη θέση σε ισχύ του παρόντος.

2. Θα παραμείνει σε ισχύ για μια χρονική περίοδο αορίστου διαρκείας, εκτός αν το κάθε συμβαλλόμενο μέρος επιθυμεί να το διακόψει με γραπτή ειδοποίηση.
3. Σε περίπτωση συμπλήρωσης ή τροποποίησής του, χρειάζεται η αμοιβαία γραπτή συγκατάθεση των δύο συμβαλλόμενων μερών.
4. Η λήξη του παρόντος Μνημονίου Συνεργασίας δε θίγει δράσεις και έργα που δημιουργήθηκαν στη βάση του και είναι ήδη σε εξέλιξη.

Το παρόν Μνημόνιο Συνεργασίας συντάχθηκε σε δύο (2) φύλλα και υπεγράφη σε δύο (2) πρωτότυπα αντίτυπα.

Υπεγράφη στα Ιωάννινα στις 2026

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη

Για τη Σχολή Καλών Τεχνών
Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

Για την Πανελλήνια Ομοσπονδία
Βιοτεχνών Αργυροχρυσόχων
Κοσμηματοπωλών Ωρολογοπωλών
(ΠΟΒΑΚΩ)

Καθηγητής Ευάγγελος Γκόκας
Κοσμήτωρ

Πέτρος Καλπακίδης
Πρόεδρος

Τριαντάφυλλος Παπαθανασίου
Γενικός Γραμματέας

Δωρεά της ΠΟΒΑΚΩ στη Σχολή Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

Στο πλαίσιο της υπογραφής του Μνημονίου Συνεργασίας της ΠΟΒΑΚΩ με τη Σχολή Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και της πρωτοβουλίας «Crafts - Εφαρμοσμένες Τέχνες - Αργυροτεχνία», η ΠΟΒΑΚΩ προχώρησε στην παράδοση των πρώτων μηχανημάτων αργυροχρυσοχοΐας για την ενίσχυση των εργαστηριακών υποδομών και της πρακτικής εκπαίδευσης των φοιτητών και φοιτητριών στα μαθήματα Αργυροτεχνίας.

Η παράδοση του εξοπλισμού πραγματοποιήθηκε στα Ιωάννινα, στο πλαίσιο των εκδηλώσεων του «Μήνα Γιαννιώτικης Αργυροτεχνίας», ενώ υπεγράφη και σχετικό πρωτόκολλο παράδοσης-παραλαβής.

Εκ μέρους της ΠΟΒΑΚΩ, το πρωτόκολλο υπέγραψε το Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου και Τομεάρχης Εκπαίδευσης, κ. Γεώργιος Σπυρομήλιος, ο οποίος δήλωσε ότι η στήριξη της Ομοσπονδίας προς τη Σχολή Καλών Τεχνών θα έχει συνέχεια, με στόχο την ουσιαστική ενίσχυση της εκπαιδευτικής διαδικασίας και τη διαμόρφωση ενός σύγχρονου πλαισίου εκπαίδευσης για τη νέα γενιά δημιουργών του κλάδου.

Με τη συγκεκριμένη πρωτοβουλία, η ΠΟΒΑΚΩ επιβεβαιώνει έμπρακτα τη διαρκή στήριξή της στην εκπαίδευση, τη μεταφορά τεχνογνωσίας και τη σύνδεση της ακαδημαϊκής γνώσης με τη σύγχρονη δημιουργική παραγωγή του κλάδου.

Η αύξηση των τιμών στα κοσμήματα αλλάζει την καταναλωτική συμπεριφορά των Ρεθυμνιωτών

Ο χρυσός ως σταθερή αξία σε εποχές οικονομικής αστάθειας

Η κατακόρυφη άνοδος στις τιμές των πολύτιμων μετάλλων που σημειώνεται τον τελευταίο χρόνο έχει επηρεάσει αναπόφευκτα και την αγορά του Ρεθύμνου, έναν κλάδο με ιδιαίτερη δυναμική και διαχρονικά ισχυρή παρουσία στον τόπο μας. Σύμφωνα με επαγγελματίες του χώρου, οι τιμές των κοσμημάτων έχουν αυξηθεί κατά 30-40%, ακολουθώντας συγκεκριμένα τη διεθνή πορεία του χρυσού. Ενδεικτικά, όπως μας εξηγούν, η τιμή του κιλού από τις 90.000€ το περσινό καλοκαίρι, προσεγγίζει φέτος τις 130.000€, έχοντας μάλιστα αγγίξει τον Ιανουάριο και την τιμή των 150.000€. Αυτή η ανατίμηση της πρώτης ύλης αναπόφευκτα μετακυλιέται στο τελικό προϊόν, το κόσμημα, επιβαρύνοντας τελικά σημαντικά τους καταναλωτές. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα των κοινωνικών εκδηλώσεων (βαπτίσεις, αρραβώνες κ.λπ.), όπου το κόστος μέχρι πρότινος μπορούσε να φτάνει τα 400€, πλέον ξεπερνά τα 700€. Και από την άλλη, χαρακτηριστικό είναι και το ότι για μια πρόταση γάμου που θα έκανε κάποιος εκεί που θα διέθετε περίπου 1.000€ τώρα αυτή η τιμή ανεβαίνει στα 1.400€ και πλέον, με αποτέλεσμα όπως μας εξηγούν οι επαγγελματίες της αγοράς του Ρεθύμνου, πολλοί πελάτες να συμβιβάζονται με συνθετικά κοσμήματα αντικαθιστώντας τα παραδοσιακά χρυσά δαχτυλίδια. Αξιοσημείωτη η αύξηση που παρουσιάζει και το ασήμι, εκτός από τον χρυσό, και μάλιστα διπλάσια, καθώς όπως μας εξηγούν οι χρυσοχόοι το ασήμι το οποίος εξαιτίας της ζήτησής του και στο πεδίο της βιομηχανίας δεδομένης της περιορισμένης διαθεσιμότητάς του αναπόφευκτα άγγιξε το προηγούμενο διάστημα ιστορικά υψηλά επίπεδα. Εν γένει η όλη κατάσταση, σύμφωνα με τους επαγγελματίες, αναδεικνύει το πόσο πολύ έχει υποβαθμιστεί η αξία του χρήματος δεδομένου του πληθωρισμού, της οικονομικής αστάθειας σε παγκόσμιο επίπεδο αλλά και την εμφάνιση άλλων ειδών «χρημάτων» (κρυπτονόμισμα κ.λπ.) με αποτέλεσμα οι επενδυτές και η αγορά να αναδεικνύουν τον χρυσό ως σταθερή αξία σε περιόδους αβεβαιότητας, σαν αυτή που διανύουμε. «Το τελευταίο διάστημα η αύξηση της τιμής της πρώτης ύλης και του χρυσού και του ασημιού έχει ξεπεράσει κάθε προηγούμενο επομένως έχει φέρει σε δύσκολη θέση και τους κατασκευαστές και τους λιανεμπόρους αλλά προπαντός τους καταναλωτές οι οποίοι σε συνδυασμό με την πίεση που δέχονται λόγω των γενικών αυξήσεων του κόστους ζωής αδυνατούν πλέον να προσεγγίσουν προϊόντα του κλάδου μας. Περιορίζονται στα απολύτως αναγκαία, στα πιο φθηνά, στα πιο «ελαφρά» και δυστυχώς φτάσαμε στο σημείο να ζητείται και χαμηλότερη περιεκτικότητα χρυσού στα κοσμήματα», αναφέρει χαρακτηριστικά ο Απόστολος Περπιράκης, πρόεδρος του Συνδέσμου Χρυσοχόων και Ωρολογοποιών νομού Ρεθύμνου.

Όπως εξηγεί τα απολύτως απαραίτητα για τους ντόπιους είναι η αγορά κοσμημάτων που είναι απαραίτητα σε μια κοινωνική εκδήλωση ή για δώρα σε αγαπημένα πρόσωπα στο πλαίσιο μιας κοινωνικής εκδήλωσης. «Τα απολύτως απαραίτητα συνίστανται σε δώρα τα οποία απευθύνονται σε νεογέννητα, σε βαφτίσεις από νονούς σε παιδιά που πρόκειται να βαφτίσουν, σε αρραβώνες και γάμους, σε δώρα που κάνει ο σύζυγος προς τη σύζυγο και αντίστροφα, τα πεθερικά που κάνουν κάποιο δώρο κ.λπ. Αλλά πάντα αναζητούν χαμηλές τιμές. Και μάλιστα

χαμηλές τιμές με δεδομένη την αύξηση του κόστους σημαίνει μικρότερες ποσότητες, μικρότερα βάρη (λιγότερα καράτια), μικρότερα αντικείμενα». Χαρακτηριστικά ο κ. Περπιράκης, επισημαίνοντας τη μεγάλη ανατίμηση που έχει πάρει ο χρυσός αναφέρθηκε στο παράδειγμα της λίρας «Δεν είναι λίγα χρόνια πίσω που η λίρα πουλιόταν 300€. Τώρα πουλιέται πάνω από 1,000€. Καταλαβαίνουμε την αναλογία», τονίζει και συμπληρώνει πως η όλη κατάσταση έχει υποβαθμίσει και την κατασκευαστική διαδικασία των κοσμημάτων: «Τα τελευταία χρόνια το κράμα που επικρατεί στην κατασκευή των κοσμημάτων είναι τα 14 καράτια. Σε λίγες περιπτώσεις βέβαια, σε απλά κοσμήματα, επικρατούν ακόμα τα 18 καράτια τα οποία κάποτε ήταν απαραίτητα εφόσον ένα κόσμημα «δουλευόταν» με πολύτιμους λίθους ειδικά με διαμάντια. Σήμερα ακόμα και διαμάντια «δένονται» σε κράμα 14 καρατίων. Υπάρχει ζήτηση ακόμα για τα 18 καράτια ωστόσο αν θέλει κάποιος λίγο να μειώσει το κόστος, «κατεβάζει» και το επίπεδο του καρατιού».

Σε αυτό το πλαίσιο, είναι λογικό οι καταναλωτικές συνήθειες να αλλάξουν αν σκεφτεί κανείς ότι «όλα ανεβαίνουν» αλλά οι μισθοί παραμένουν στάσιμοι, και ο πληθωρισμός «ροκανίζει» όλο και το περισσότερο την αγοραστική δύναμη των πολιτών. Όπως τονίζει ο κ. Περπιράκης, δεν θα σταματήσει ο κόσμος να κάνει τα σχέδιά του σε ό,τι αφορά τις επίσημες κοινωνικές εκδηλώσεις, απλώς σίγουρα θα περιορίσει τις σπατάλες. «Δεν μπορεί να σταματήσει η ζωή και η εξέλιξη της κοινωνίας. Αυτό που έχει αλλάξει είναι οι συνήθειες και οι δυνατότητες να μπορέσουν να εκφράσουν με κάποιο δώρο τη χαρά τους και τη συμμετοχή τους σε κάποιο γεγονός. Έχουμε παρατηρήσει περιπτώσεις που γίνεται πρόταση γάμου με δαχτυλίδι και το οποίο δεν είναι χρυσό. Και η πέτρα είναι συνθετική. Ίσα για να γίνει η κίνηση. Και εκεί που υπό άλλες συνθήκες θα έπρεπε να πληρωθεί ψιλά - χαμηλά γύρω στο ένα χιλιάριο ένα δαχτυλίδι κάνουν τη δουλειά τους με 1.000€, περιγράφει ο πρόεδρος του Συνδέσμου Χρυσοχόων και Ωρολογοποιών νομού Ρεθύμνου. Σύμφωνα με τον ίδιο, μπορεί όλοι να κάνουν λόγο για τον «χρυσό που ανέβηκε» ωστόσο εκείνος παρατηρεί ότι μάλλον το χρήμα είναι που έχει υποβαθμιστεί. «Αυτό που έχουμε αντιληφθεί είναι ότι γενικότερα υπάρχει μια υποβάθμιση της αξίας του χρήματος και δεδομένης της σταθερότητας της αξίας του χρυσού λογικά αφού το χρήμα πέφτει, και ο χρυσός μένει σταθερός, η σχέση χρυσού - χρήματος αλλάζει. Στην ουσία δηλαδή αυτό που έχουμε στην αντίληψή μας και λέμε ο χρυσός ανέβηκε δεν είναι το πραγματικό. Το πραγματικό είναι ότι το χρήμα έπεσε. Είναι ανάλογα με τη θέση που βρίσκεται κάποιος και κοιτάει. Δηλαδή πέφτει η αξία του χρήματος, βλέπουμε τον χρυσό να ανεβαίνει. Αν είμαστε από τη θέση του χρυσού, βλέπουμε τον χρυσό σταθερό και το χρήμα να καταρρέει. Όμως η πραγματικότητα είναι ότι το χρήμα καταρρέει. Αν ήταν μόνο ο χρυσός θα ήμασταν ευτυχείς. Δεν είναι ο χρυσός μόνο. Είναι το ένα μέρος. Τα αγαθά που χρειάζεται ένας άνθρωπος για την επιβίωσή του έχουν όλα ακριβύνει. Αυτό σημαίνει ότι το χρήμα έχει υποβαθμιστεί. Και θα διακινδυνεύσω να πω ότι υπάρχει μια τάση παγκοσμίως να γίνονται συναλλαγές σε χρήμα μη υφιστάμενο, άνευ αντικρίσματος και επομένως όλα αυτά τα «φουσκωμένα» εικονικά προϊόντα δημιουργούν μια ανασφάλεια στον κόσμο, ο οποίος στρέφεται σε πιο σταθερές αξίες που είναι τα μέταλλα και η γη».

Ο τουρισμός κάποτε αποτελούσε νούμερο ένα τροφοδότη για τον κλάδο της Ρεθεμνιώτικης χρυσοχοΐας, ωστόσο αυτό σύμφωνα με τον κ. Περπιράκη έχει αλλάξει. Οι τουρίστες πλέον δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα που είχαν κάποτε, με αποτέλεσμα για τον κλάδο πλέον αυτή η αγορά να είναι απλώς μια συμπλήρωση του εισοδήματος. Ωστόσο, οι κεντροευρωπαίοι όπως Γερμανοί, Ολλανδοί και κάποιοι Βαλκάνιοι, συνιστούν σταθερή

πελατεία για τους χρυσοχόους του Ρεθύμνου. «Οι κεντροευρωπαίοι γενικά είναι πιστοί πελάτες. Οι Γερμανοί πάντα είναι μια καλή αγορά αλλά δεν υστερούν και οι υπόλοιποι. Και κάποιοι βαλκάνιοι. Από την τουριστική αγορά ο κλάδος μας πέρυσι πολλά πράγματα δεν είδε. Παλιότερα ήταν βασικός τροφοδότης ο τουρισμός στον κλάδο μας. Τώρα είναι ένα συμπλήρωμα. Δουλέψαμε περισσότερο με ντόπιους», αναφέρει ο κ. Περπιράκης και συμπληρώνει λέγοντας: «Ήδη αρκετά χρόνια τώρα η οικονομική δεξαμενή των ξένων πελατών έχει μειωθεί τουλάχιστον σε αυτούς που περιδιαβαίνουν την αγορά και μπαίνουν στα καταστήματα. Αυτοί που μπαίνουν στα μαγαζιά κάθε χρόνο έχουν μικρότερο μπάτζετ και πολύ φτωχή γνώση και αντίληψη για τα προϊόντα του κλάδου μας. Δεν έχουν ιδέα πόσο μπορεί να κοστίζει ένα μικρό πραγματάκι και φτάσαμε στο σημείο ειδικά φέτος σε μαγαζιά με βιτρίνες σοβαρές, με σοβαρούς υπαλλήλους μέσα, στημένα σωστά μαγαζιά, να δέχονται ερωτήσεις τύπου «είναι χρυσά;». Δηλαδή περιμένανε ότι θα είναι κάτι ευτελές, μόλις ακούν ότι είναι χρυσά φεύγουν».

Κλείνοντας ο πρόεδρος του Συνδέσμου Χρυσοχόων και Ωρολογοποιών νομού Ρεθύμνου επισημαίνει πως ο κλάδος αν θέλει να φέρει ξανά πίσω τους «καλούς» πελάτες του θα πρέπει να μην πτοηθεί και να κρατήσει τον πήχη σε υψηλά επίπεδα, πράγμα που φυσικά δεν αφορά μόνο στα χρυσοχοΐα της πόλης. «Θα πρέπει να λάβουμε κάποια μέτρα, όχι εμείς σαν κλάδος αλλά γενικότερα σαν πολιτεία, σαν κοινωνία. Και που θέλω να καταλήξω: Είναι μακροπρόθεσμο λάθος να πέφτουμε στην παγίδα να προσαρμοζόμαστε στις οικονομικές απαιτήσεις ανθρώπων που αυτή την περίοδο βρίσκονται σε διακοπές στην πόλη μας και να υποβαθμίζουμε την εμφάνιση, τις υπηρεσίες, την ποιότητα των προϊόντων. Διότι υποβαθμίζοντας εμείς με βάση το οικονομική κατάσταση των τουριστών δεν υπάρχει περίπτωση την επόμενη χρονιά να μην έχουμε πελάτες αντίστοιχου οικονομικού επιπέδου. Για να αποκτήσουμε πελάτες με οικονομική επιφάνεια θα πρέπει να κρατήσουμε ψηλά τον πήχη. Αυτό σημαίνει ότι και η εικόνα της πόλης θα πρέπει να είναι και λίγο πιο σοβαρή. Θα αναφέρω ένα απλό παράδειγμα: Θα πρέπει να γίνει ένα νοικοκύρεμα στην εμφάνιση «λαϊκού παζαριού» που υπάρχει σε κάποια σημεία της παλιάς πόλης, σε σχέση με μια εμφάνιση μιας τυπικά στημένης αγοράς με τα καταστήματα και τις βιτρίνες τους έτσι όπως ήταν τα παλιά χρόνια. Φτάσαμε σε ένα σημείο τώρα μαγαζιά να μην στηρίζονται στο κτίριό τους και στη βιτρίνα τους, αλλά στον δημόσιο χώρο. Αυτό στα μάτια όμως ενός πιο «ποιοτικού» επισκέπτη δίνει την εικόνα ενός υποβαθμισμένου προορισμού».

Πηγή: ΡΕΘΕΜΝΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

Περιφερόμενη Έκθεση του PLE

Από τις 6 έως τις 22 Μαΐου πραγματοποιείται η Περιφερόμενη Έκθεση του PLE, του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Σχολών Αργυροχρυσοχοΐας, στη Θεσσαλονίκη και στον χώρο των Σχολών Τέχνης Mokume Art Studies.

Στον PLE συμμετέχουν σήμερα 10 σχολές από 7 διαφορετικές χώρες, με στόχο την προώθηση της συνεργασίας, της καλλιτεχνικής ανταλλαγής και της σύγχρονης δημιουργίας στον χώρο του κοσμήματος.

Στο πλαίσιο της φετινής συνάντησης του οργανισμού, που φιλοξενείται στις Σχολές Mokume Art Studies, παρουσιάζονται κοσμήματα και σχέδια μαθητών από τις σχολές-μέλη του PLE. Τα έργα συμμετέχουν στον ετήσιο Διαγωνισμό Κατασκευής και Σχεδίου Κοσμήματος, ο οποίος διοργανώνεται κατά τη διάρκεια των συναντήσεων του οργανισμού.

Το θέμα του φετινού διαγωνισμού είναι: «Νήματα ελπίδας: κοσμήματα που αφηγούνται ιστορίες μετανάστευσης». Μέσα από τις δημιουργίες τους, οι συμμετέχοντες αποτυπώνουν εμπειρίες, πολιτισμούς και παραδόσεις προσφύγων και μεταναστών, αναδεικνύοντας τη σημασία της φιλοξενίας και της πολιτισμικής ποικιλομορφίας.

Η έκθεση αποτελεί μια σημαντική ευκαιρία γνωριμίας του κοινού με τη σύγχρονη ευρωπαϊκή δημιουργία στον χώρο του καλλιτεχνικού κοσμήματος, φέρνοντας σε επαφή νέους δημιουργούς από διαφορετικές χώρες και πολιτισμούς.

Πληροφορίες έκθεσης:

Σχολές Τέχνης Mokume Art Studies

Πτολεμαίων 29Α, 4ος όροφος, Θεσσαλονίκη

Διάρκεια έκθεσης: 6 - 22 Μαΐου 2026

